

ACS KÁROLY (Jugoszlávia)

Ballada
az építőről

*Tudom, amit itt kinn csináltam,
sose kész, de örökre megmarad:
egy éve sincs lakó a házban
s fakul a festék, hull a vakolat,
aztán nézhetjük a pucér falat,
míg össze nem dől egy óvatlan
percben, egy görbe pillantás alatt;
pedig nem ilyennek akartam.*

*A tervrajzon olyan hibátlan
rendben rajzottak szét a vonalak,
kezemre játszott széptan, számtan,
kedvem szerint idomult az anyag
a legkarcsúbb, a legszokatlanabb
alakzatokká. Gondolatban
mint kényes növényt növelte a nap —
esküszöm, ilyennek akartam!*

*S ott állt készen; már nem csodáltam,
csak néztem szigorún, mint magamat,
és keserű íz gyűlt a számban,
és kitértek a kegyetlen szavak:
te idétlen, hát megalkottalak!?
Azóta hallgatok zavartan,
mert a ház áll, s most már ilyen marad,
s nem tudom, milyennek akartam . . .*

AJÁNLÁS

*Kor, tekintsd munkám, s a föltúrt sarat,
csorba téglát nézd el miattam.
Művem úgy igazol, hogy megtagad:
olyan, amilyennek akartam.*

Modern ballada

*Külépsz négy fal közül, ki kell,
mert még a szíved is penészes,
és vonz a mozgás, zaj, siker; —
az utca ellep lágy, fehéres
fényvel, s az arcod, ime, fényes,
és lendít röpké federekkel
villany-kocsi s hangod belévesz;
mégis: miért nem több az ember?*

*Aztán kiszállsz, ha szállni mer
szemed a zászlót bontó szélhez,
ma önzajával fölkever
a gyülő tömeg, s meg se kérdez,
úgy ránt magával. Furcsa fék ez:
egy gombnyomás, már lomha henger,
hegyet lepénnyé gyúrni képes;
mégis, miért nem több az ember?*

*S szemed már magától figyel,
és bár a szíved alig értesz,
a szívdát „éljen“ tépi fel,
s az agyadon mámor sörétez,
a szíved, mint az égbolt széles,
és friss vagy, akár ez a reggel, —
kezed karolni fürge gép lesz;
mégis: miért nem több az ember?*

AJÁNLÁS

*Világ, kezekben gyermekké lesz
e fura dal, nagy kerek szemekkel,
és unos-untig egyre kérdez:
mégis: miért nem több az ember?*

